

Det er onsdag kveld. Præstengbrygga er fylt til randen. Likeså er programmet. «En Helaften» er i gang med kortfilmer, raseri og storbandjazz.

LISE MARIA KNUSTEN

At film er best på kino er en sannhet med modifikasjoner. På onsdag var i hvert fall film best på «Brygga». Kortfilmprogrammet fra elevene fra NKFS var helt genialt. Det store alvor, livets små underfundigheter, det absurde, det hysterisk morsomme, ja alt fikk du i små og enda litt mindre doser. For å trekke fram noen små glimt, var åpningsfilmen »Nothing to do« en tankevekkende og nær beretning om å leve i transit, være et menneske som ikke hører hjemme. En varm og menneskelig framstilling av hvordan det er å være en ureturnerbar flyktning. Fløtt håndverk av Hallgrim Hansgård.

Sleivspark

Så fra alvor til det absolutt hysterisk morsomme. «Jakten på en pornostjerne» var genial i all sin morsomhet, og latteren fløy hysterisk rundt i lokalet. Et aldri så lite sleivspark til kikkerkulturen og alle dens avledninger. Latterlig bra, rett og slett. Ellers var «Alle må på do» veldig god, «Klovner i kamp» en velanimert actionparodi, der »helten« ikke helt fikser oppdraget, blodig rått for å si det sånn. Happy, happy var ironisk søt i all sin sjarm og slutten på det hele med «I am a rainbow», der filmskaperen fikk Kabelvåg til å danse i hverdagen, var et energitilskudd av en film med rytmisk levende fargeglede.

Helt for j..lig

Så var filmdelen over, og etter pausen entret enkeltmannsforetaket Ole Mads Veve scenen. Med turneen «La oss si det som det er» har han skapt furore og kontroverser på sin vei. Sinne og

■ ■ Sinne og spasmisk galskap fråder ut av kjeften på mannen.

fungerte godt og heftig i all sin blest. Det var dynamisk, variert og storbandsaktig. Den musikalske opplevelsen publikum fikk var til

KONSERT

- «En helaften»
- Præstengbrygga, Kabelvåg
- Filmer fra NKFS, «Sex og två svenskar» og Ole Mads Veve
- Fullt hus

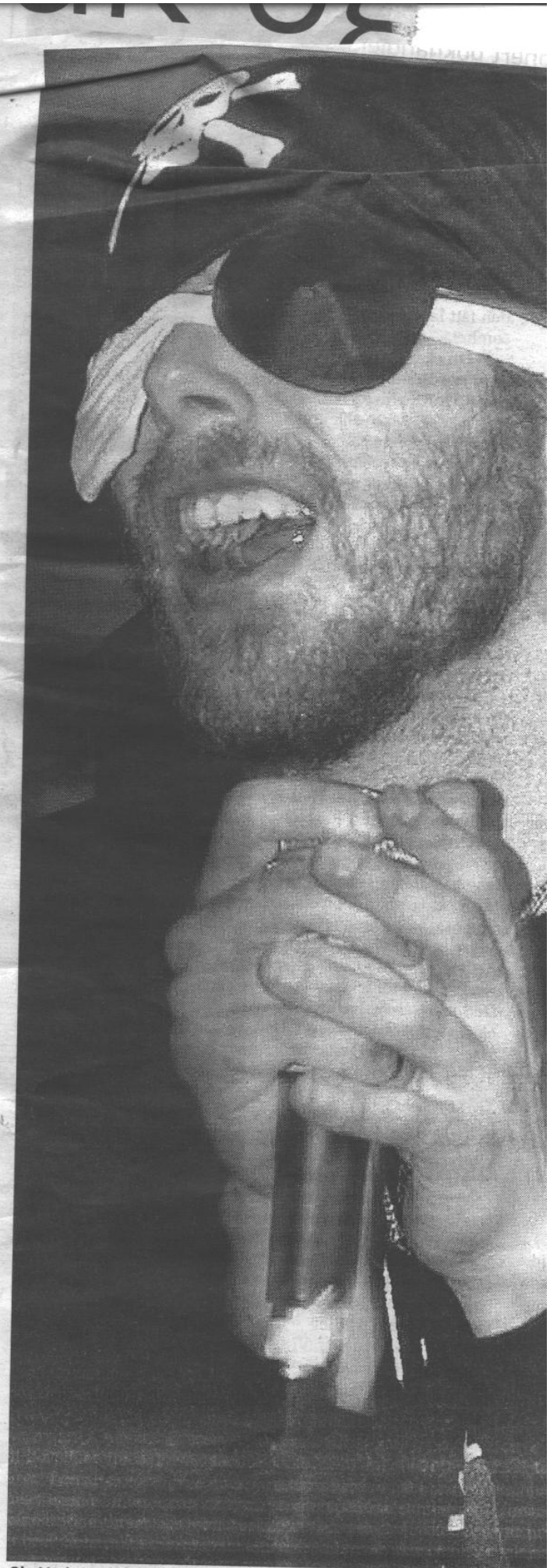
spasmisk galskap fråder ut av kjeften på mannen i et show som til slutt blir slitsomt og likegyldig. Det kan for all del være provoserende å se en mann lovprise alt som er for galt her i verden, men budskapet til Ole Mads Veve er vanskelig å fange. For å si det som det er, berørte det ikke i det hele tatt. Det var bare en masse tomme ord uten sammenheng. Bare bråk, ordbråk. Djevlesk galskap blottet for genialitet, er min mening.

Svorsk jazz

«Sex och två svenskar», avsluttet kvelden med en instrumentalmessig gjennomblåsning. De leverte prosjektet «Jazz på svorsk», som

fungerte godt og heftig i all sin blest. Det var dynamisk, variert og storbandsaktig. Den musikalske opplevelsen publikum fikk var til

Humor for både gammel og sto bak også «Istid».

Ole Mads Veve var fullstendig blindet under sitt krakilske utbrudd av hvsvingninger.